

Bruxelles, 23. svibnja 2018.
(OR. en)

9058/18

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0361 (COD)**

**EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814**

NAPOMENA

Od: Predsjedništvo

Za: Delegacije

Predmet: Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni
Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i
dokapitalizacije za kreditne institucije i investicijska društva
– *kompromis predsjedništva*

Za delegacije se u nastavku nalazi kompromisni tekst predsjedništva o navedenom prijedlogu koji
će se 25. svibnja 2018. predstaviti Vijeću.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije
za kreditne institucije i investicijska društva

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

¹ SL C [...], [...], str. [...].

² SL C [...], [...], str. [...].

budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka (TLAC - Total Loss-Absorbing Capacity) – „standard TLAC” – koji je u studenome 2015. potvrdila skupina G-20. Cilj je standarda TLAC osigurati da globalne sistemski važne banke (GSV banke), koje se u okviru Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije), imaju kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kojim bi se pomoglo osigurati da se u slučaju sanacije i neposredno nakon sanacije ključne funkcije mogu nastaviti, a da se ne dovede u opasnost sredstva poreznih obveznika (javna sredstva) ili financijsku stabilnost. U Komunikaciji od 24. studenoga 2015.³ Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim bi se omogućilo provođenje standarda TLAC do 2019., roka koji je dogovoren na međunarodnoj razini.
- (2) Pri provedbi standarda TLAC u Uniji potrebno je uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) specifičan za pojedinu instituciju, koji se primjenjuje na sve institucije u Uniji, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴. S obzirom na to da se TLAC-om i MREL-om nastoji ostvariti isti cilj osiguravanja toga da institucije u Uniji raspolažu dostatnim kapacitetima za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju, ta bi dva zahtjeva trebala biti komplementarni elementi zajedničkog okvira.

³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankovne unije”, 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

U operativnom smislu Komisija je predložila da bi minimalna usklađena razina standarda TLAC za GSV institucije („minimalni zahtjev za TLAC”) trebala biti uvedena u zakonodavstvo Unije izmjenama Uredbe br. 575/2013⁵, dok bi se dodatak koji je specifičan za GSV institucije te zahtjev specifičan za institucije koje nisu GSV institucije, naveden kao minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebao riješiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014⁶. Relevantne odredbe ove Uredbe u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija trebale bi se dosljedno primjenjivati zajedno s onima u prethodno navedenim zakonodavnim aktima i u Direktivi 2013/36/EU⁷.

- (3) Nedostatak usklađenih pravila u državama članicama sudionicama u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM) u odnosu na provedbu standarda TLAC stvorio bi dodatne troškove i pravnu nesigurnost za institucije i dodatno otežao primjenu bail-in instrumenta za prekogranične institucije. Nedostatak usklađenih pravila Unije isto tako dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu s obzirom na to da se troškovi za institucije u pogledu usklađivanja s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogu znatno razlikovati u državama članicama sudionicama. Stoga je važno otkloniti te prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koje je posljedica nedostatka usklađenih pravila u odnosu na provedbu standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća pravna osnova za ovu Uredbu jest članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako se tumači u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.

⁵ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

⁶ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL L 225, 30.7.2014., str. 1.

⁷ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

- (4) Uredbom (EU) br. 806/2014 trebalo bi se nastaviti priznavati strategiju sanacije s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE), kao i s višestrukim točkama pristupanja (MPE). Pod strategijom jedinstvene točke pristupanja samo je jedan subjekt grupe (obično matično društvo) saniran, dok drugi subjekti grupe, obično društva kćeri koja posluju, nisu stavljeni u sanaciju, već prosljeđuju svoje gubitke i potrebe za dokapitalizacijom subjektu koji će biti u sanaciji. Pod strategijom višestrukih točaka pristupanja može se sanirati više subjekata grupe. Za učinkovitu primjenu željene strategije sanacije važno je jasno utvrditi subjekte koji će biti sanirani („subjekti u sanaciji”), tj. subjekte na koje bi se mogle primijeniti sanacijske mjere, zajedno s društvima kćerima koja im pripadaju („grupe u sanaciji”). To je utvrđivanje relevantno i za određivanje razine primjene pravila o kapacitetu pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije koja bi financijska društva trebala primjenjivati. Stoga je potrebno uvesti pojmove „subjekta u sanaciji” i „grupe u sanaciji” te izmijeniti Uredbu (EU) br. 806/2014 u vezi s planiranjem sanacije grupe kako bi se izričito zatražilo od Jedinstvenog sanacijskog odbora („Odbor”) da na odgovarajući način utvrdi subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji unutar grupe te uzme u obzir utjecaje svih planiranih mjera unutar grupe kako bi se osigurala učinkovita sanacija grupe.
- (5) Odbor bi trebao osigurati da institucije raspolažu dostatnim kapacitetom pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka te dokapitalizacija s minimalnim utjecajem na financijsku stabilnost i porezne obveznike. To bi se trebalo postići usklađivanjem institucija s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji je specifičan za svaku instituciju, kao što je predviđeno Uredbom (EU) br. 806/2014.
- (6) Kako bi se uskladili nazivnici kojima se mjeri kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucije s onima predviđenima u standardu TLAC, MREL bi se trebao izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjera izloženosti omjera financijske poluge relevantnih institucija.

- (7) Trebalo bi detaljno uskladiti kriterije prihvatljivosti obveza na koje se može primijeniti bail-in za MREL s onima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima ovom Uredbom. Točnije, određeni dužnički instrumenti s ugrađenom komponentom izvedenice, kao što su strukturirani vrijednosni papiri, trebali bi biti prihvatljivi za ispunjenje MREL-a u mjeri u kojoj imaju fiksni iznos glavnice ili iznos koji se povećava plativ po dospijeću koje je unaprijed poznato, a samo je dodatni povrat povezan s izvedenicom i ovisi o rezultatima referentne imovine. Ti bi instrumenti zbog takve glavnice trebali imati veliku sposobnost pokrivanja gubitaka i u sanaciji bi se na njih trebalo moći jednostavno primijeniti bail-in.
- (8) U opseg obveza koje se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a uključene su, u načelu, sve obveze koje su posljedica potraživanja redovnih neosiguranih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjavanju specifične kriterije prihvatljivosti predviđene ovom Uredbom. Da bi se povećala provedivost sanacije institucije djelotvornom upotrebom bail-in instrumenta, Odbor bi trebao moći zahtijevati da se specifični zahtjevi za svako društvo ispunjavaju s pomoću podređenih obveza, osobito kada postoje jasne indikacije da će vjerovnici čije su obveze namirene u bail-inu vjerojatno snositi gubitke u sanaciji koja bi premašila njihove potencijalne gubitke u slučaju insolventnosti. Odbor bi trebao procijeniti je li potrebno od institucija zahtijevati ispunjavanje MREL-a podređenim obvezama ako iznos obveza isključenih iz primjene bail-in instrumenta doseže određeni prag unutar kategorije obveza koja uključuje obveze prihvatljive za MREL. Zahtjev da se MREL ispuni podređenim obvezama trebalo bi postaviti za razinu koja je potrebna da se spriječi da gubici za vjerovnike u sanaciji budu veći od gubitaka koje bi pretrpjeli u slučaju insolventnosti. Bilo kakva podređenost dužničkih instrumenata koju zahtijeva Odbor u pogledu MREL-a ne bi trebala dovesti u pitanje mogućnost za djelomičnim ispunjavanjem minimalnog zahtjeva za TLAC s pomoću nepodređenih dužničkih instrumenata u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC.

Za subjekte u sanaciji koji su dio GSV institucija ili banke najviše razine s imovinom grupe u sanaciji većom od 100 milijardi eura i diskrecijski, na temelju određenih kriterija i uzimajući u obzir raširenost depozita i nepostojanje dužničkih instrumenata u modelu financiranja, ograničen pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala i oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio MREL, Odbor bi trebao biti u mogućnosti zahtijevati ispunjavanje dijela MREL-a koji je jednak razini pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavka 5. Direktive 2014/59/EU s pomoću podređenih obveza i regulatornog kapitala, uključujući regulatorni kapital koji se upotrebljava za usklađivanje sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj kapitala iz Direktive 2013/36/EU. Na zahtjev subjekta u sanaciji, sanacijska tijela trebala bi biti u mogućnosti smanjiti taj zahtjev do ograničenja koje predstavlja udio u smanjenju koje je moguće na temelju članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu minimalnog zahtjeva za TLAC utvrđenoga u toj Uredbi.

U skladu s načelom proporcionalnosti, Odbor bi mogao izvršavati ovlast kojom zahtijeva ispunjavanje MREL-a podređenim obvezama u mjeri u kojoj ukupna razina tražene podređenosti u obliku regulatornog kapitala i stavki prihvatljivih obveza slijedom obveze institucija da se usklade s TLAC-om, MREL-om i, prema potrebi, zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU nije viša od razine pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 27. stavka 7. Uredbe (EU) br. 806/2014 ili od formule koja se temelji na bonitetnim zahtjevima iz stupa 1. i stupa 2. i zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj kapitala, ovisno što je više.

- (9) Institucijama bi se MREL-om trebalo omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u trenutku neodrživosti, i dokapitalizacija institucije nakon provedbe mjera koje su predviđene u planu sanacije i sanacije grupe u sanaciji. Na temelju strategije sanacije koju su odabrale Odbor bi trebao propisno opravdati utvrđenu razinu uvedenog MREL-a i bez nepotrebne odgode preispitati tu razinu kako bi se u obzir uzele promjene u razini zahtjeva navedenog u članku 104.a Direktive 2013/36/EU. Ta bi se razina trebala sastojati od zbroja iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucije i iznosa dokapitalizacije kojim se instituciji u postsanacijskoj fazi ili nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju omogućuje ispunjenje zahtjeva za regulatorni kapital potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. MREL bi se trebao izraziti kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjera omjera financijske poluge te bi institucije trebale ispuniti razine koje istodobno proizlaze iz tih dvaju mjerila. Odbor bi trebao uskladiti iznose dokapitalizacije naviše ili naniže na temelju promjena proizišlih iz mjera koje su predviđene u planu sanacije. Odbor bi trebao moći povećati iznos dokapitalizacije kako bi se osiguralo dostatno povjerenje tržišta u instituciju nakon provedbe mjera predviđenih u planu sanacije. Zahtijevanom razinom zaštitnog sloja za povjerenje tržišta trebalo bi instituciji omogućiti nastavak ispunjavanja uvjeta za odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja, među ostalim tako što će se instituciji dopustiti pokrivanje troškova u vezi s restrukturiranjem vlastitih aktivnosti nakon sanacije, i očuvanje dostatnog povjerenja tržišta. Zaštitni sloj za povjerenje tržišta trebalo bi odrediti u odnosu na dio zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Ako je niža razina dovoljna za osiguravanje dostatne razine povjerenja tržišta, Odbor bi trebao uskladiti naniže razinu zaštitnog sloja za povjerenje tržišta ili je uskladiti naviše ako je potrebna viša razina kako bi se osiguralo da slijedom mjera predviđenih planom sanacije subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja i održavati dostatno povjerenje tržišta.

- (9a) U skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1075 Odbor bi trebao ispitati bazu ulagatelja instrumenata MREL-a pojedinačne institucije. Ako znatan dio MREL-a institucije drže mali ulagatelji koji možda nisu dobili ispravne i razvidne informacije o odgovarajućim rizicima, to samo po sebi može predstavljati potencijalnu prepreku provedivosti sanacije. Istodobno, ako veliki dio instrumenata MREL-a institucije drže druge institucije, sustavna narav otpisa ili konverzije također bi mogla predstavljati potencijalnu prepreku provedivosti sanacije. Ako Odbor pronade prepreku provedivosti sanacije zbog veličine i naravi određene baze ulagatelja, mogao bi instituciji preporučiti da riješi takvu prepreku. Istodobno bi se nacionalnim pravom određenim ulagateljima mogla u svakom slučaju ograničiti prodaja i stavljanje na tržište određenih instrumenata.
- (10) Radi povećanja provedivosti njihove sanacije, Odbor bi trebao moći uvesti MREL specifičan za svaku GSV instituciju povrh minimalnog zahtjeva za TLAC predviđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. MREL specifičan za pojedinačnu instituciju trebalo bi uvesti samo ako minimalni zahtjev za TLAC nije dostatan za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju globalne sistemski važne institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.

- (11) Odbor bi pri određivanju razine MREL-a trebao uzeti u obzir stupanj sistemske važnosti institucije i potencijalno nepovoljan utjecaj njezine propasti na financijsku stabilnost. Odbor bi trebao uzeti u obzir i potrebu za ravnopravnim uvjetima tržišnog natjecanja između GSV institucija i drugih usporedivih institucija sa sistemskom važnosti unutar država članica sudionica. Stoga se MREL institucija koje nisu utvrđene kao GSV institucije, no čija je sistemska važnost u državama članicama sudionicama usporediva sa sistemskom važnosti GSV institucija, ne bi trebao nerazmjerno razlikovati od razine i sastava MREL-a koji je u pravilu uspostavljen za GSV institucije.
- (12)
- (13) U skladu s Uredbom br. 575/2013 institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji trebale bi podlijevati MREL-u za grupu u sanaciji isključivo na konsolidiranoj razini. To znači da bi subjekti u sanaciji trebali biti dužni izdavati prihvatljive instrumente i stavke kako bi se ispunio MREL za vanjske vjerovnike koji su treća strana te koji bi bili namireni u bail-inu ako subjekt u sanaciji uđe u sanaciju.

- (14) Institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebale bi se uskladiti s MREL-om na pojedinačnoj razini. Potrebe pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije za te bi institucije u pravilu trebali osigurati njihovi subjekti u sanaciji tako što bi subjekti u sanaciji izravno ili neizravno stekli instrumente regulatornog kapitala i prihvatljive obveze koje su te institucije izdale i njihov otpis ili konverziju u instrumente vlasništva kada te institucije više nisu održive. Kao takav, MREL koji je primjenjiv na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebao bi se primjenjivati zajedno i dosljedno s drugim zahtjevima koji su primjenjivi na subjekte u sanaciji. To bi Odboru trebalo omogućiti da sanira grupu u sanaciji a da pritom ne stavi u sanaciju određene subjekte koji su društva kćeri te grupe, izbjegavajući tako moguće smetnje na tržištu. Ako i subjekt u sanaciji ili matično društvo i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste grupe u sanaciji, Odbor bi ih trebao u potpunosti moći izuzeti od primjene MREL-a koji se primjenjuje na institucije koje nisu subjekti u sanaciji ili im dopustiti da ispune zahtjeve za MREL kolateraliziranim jamstvima između matičnog društva i njegovih društava kćeri, koja bi se mogla izdati prema istovjetnim rokovima kakvi su rokovi koji omogućuju otpis ili konverziju prihvatljivih obveza. Kolateral kojim se jamstvo podržava treba biti visokoutrživ i imati minimalni tržišni i kreditni rizik.
- (15) Primjena MREL-a na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebala bi biti u skladu s odabranom strategijom sanacije. Osobito, njome se ne bi trebao mijenjati odnos vlasništva između institucija i njihovih grupa u sanaciji nakon dokapitalizacije tih institucija.

- (15a) Uredbom br. 575/2013 predviđeno je da nadležna tijela mogu izuzeti kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom od primjene određenih zahtjeva za solventnost i likvidnost, ako su ispunjeni određeni uvjeti. Odbor bi također trebao biti u mogućnosti izuzeti od primjene zahtjeva za MREL takve kreditne institucije kako bi se uzele u obzir posebnosti takvih mreža zadruga, pod uvjetima sličnim onima iz Uredbe br. 575/2013, ako kreditne institucije i središnje tijelo imaju poslovni nastan u istoj državi članici te se prema njima odnositi kao prema cjelini pri procjeni uvjeta za sanaciju. Usklađivanje s vanjskim zahtjevom za MREL grupe u sanaciji u cjelini može se osigurati na različite načine, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti svake skupine, bilo da se radi o računanju prihvatljivih obveza samo središnjeg tijela ili računanju prihvatljivih obveza nekih ili svih subjekata unutar mreže.
- (16) Nadležna tijela, sanacijska tijela i odbor trebali bi na odgovarajući način riješiti i otkloniti sva kršenja minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL. S obzirom na to da bi kršenje tih zahtjeva moglo biti prepreka provedivosti sanacije institucije ili grupe, postojeći bi se postupci za otklanjanje prepreka provedivosti sanacije trebali skratiti kako bi se brzo riješila sva kršenja tih zahtjeva. Isto tako, Odbor bi trebao biti u mogućnosti zahtijevati od institucija da zabrane određene raspodjele, preinače profile dospijeca prihvatljivih instrumenata i stavki te pripreme i provedu planove za ponovnu uspostavu razine tih zahtjeva.
- (17) Ova je Uredba u skladu s temeljnim pravima i njome se poštuju načela koja su posebno priznata u Povelji, a osobito prava na vlasništvo i slobodu poduzetništva i mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.

- (18) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno utvrđivanje jedinstvenih pravila za potrebe okvira oporavka i sanacije Unije, ne mogu dovoljno ostvariti države članice, nego se zbog opsega aktivnosti oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti ovu Uredbu, u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim tim člankom ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (19) Kako bi se omogućilo primjereno vrijeme za primjenu ove Uredbe, ova bi se Uredba trebala primjenjivati 18 mjeseci nakon stupanja na snagu,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014

1. *Članak 3. stavak 1. mijenja se kako slijedi:*

(a) umeću se sljedeće točke:

„(24a) „subjekt u sanaciji” znači subjekt s poslovnim nastanom u državi članici sudionici za koji Odbor u skladu s člankom 8. odredi da je subjekt na koji se primjenjuju sanacijske mjere iz plana sanacije;

(24b) „grupa u sanaciji” znači:

(a) subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja nisu:

i. sama po sebi subjekti u sanaciji ili

ii. društva kćeri drugih subjekata u sanaciji ili

iii. subjekti koji imaju poslovni nastan u trećoj zemlji i nisu uključeni u grupu u sanaciji u skladu s planom sanacije i njihova društva kćeri;

(b) kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom, središnje tijelo i svaka institucija pod nadzorom središnjeg tijela ako je jedan od tih subjekata subjekt u sanaciji.

(24c) „globalna sistemski važna institucija” (GSV institucija) znači GSV institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (132) Uredbe (EU) br. 575/2013;”

(b) u točkama (48), (49), članku 20. stavku 5. točki (d), članku 27. stavcima 1., 4., 5., 6., 7. i 13. izraz „prihvatljive obveze” zamjenjuje se izrazom „obveze na koje se može primijeniti bail-in”.

(c) umeće se sljedeća točka (49a):

„(49a) „prihvatljive obveze” znači obveze na koje se može primijeniti bail-in koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.c ili članka 12.h stavka 3. točke (a).”.

2. U članku 7. stavku 3. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) utvrđivanje razine minimalnih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, u skladu s člancima od 12. do 12.k”.

3. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Planom sanacije utvrđuju se mogućnosti primjene sanacijskih instrumenata i izvršenja sanacijskih ovlasti iz ove Uredbe na subjekte iz stavka 1.”.

(b) u stavku 6. prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Planom sanacije osiguravaju se sanacijske mjere koje Odbor može poduzeti ako subjekt iz stavka 1. ispunjava uvjete za sanaciju.

Informacije iz stavka 9. točke (a) objavljuju se dotičnom subjektu.”.

(c) u stavku 9. točke (o) i (p) zamjenjuju se sljedećim:

„(o) zahtjevi iz članaka 12.g i 12.h i rok za postizanje te razine, prema potrebi;”

„(p) ako Odbor primjenjuje članak 12.c stavak 3., rok za pridržavanje subjekta u sanaciji.”

(c1) U članku 8. stavku 9. umeće se sljedeći podstavak:

„Pri određivanju rokova iz prvog podstavka točaka (o) i (p), planom sanacije osigurava se da rokovi budu primjereni te da se njima uzima u obzir:

(a) raširenost depozita i nepostojanje dužničkih instrumenata u modelu financiranja;

(b) ograničen pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala;

(c) oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio zahtjev iz članka 12.g.”

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Planovi za sanaciju grupa uključuju plan za sanaciju grupe iz stavka 1., kojom upravlja matično društvo u Uniji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, i u njima su utvrđene mjere koje treba poduzeti u pogledu:

(a) matičnog društva u Uniji;

(b) društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan u Uniji;

(c) subjekata iz članka 2. točke (b); te

(d) sukladno članku 33., društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka sanacijskim planom za svaku se grupu utvrđuje sljedeće:

(a) subjekti u sanaciji;

(b) grupe u sanaciji.”;

(e) točke (a) i (b) stavka 11. zamjenjuju se sljedećim:

„(a) određuje koje sanacijske mjere treba poduzeti u odnosu na subjekt u sanaciji prema scenarijima iz stavka 6. i implikacije koje to ima na druge subjekte grupe, matično društvo i institucije kćeri iz stavka 1.;

(a1) ako se grupa iz stavka 1. sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, utvrđuju se sanacijske mjere koje treba provesti u odnosu na subjekte u sanaciji svake grupe u sanaciji te implikacije tih na mjera na sljedeće:

i. druge subjekte grupe koji su dio iste grupe u sanaciji;

ii. druge grupe u sanaciji;

(b) preispituje razmjer u kojem se sanacijski instrumenti i ovlasti mogu primijeniti na subjekte u sanaciji s poslovnim nastanom u Uniji te koordinirano izvršiti, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određeni broj subjekata grupe ili pojedinačnih subjekata grupe ili grupa u sanaciji te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;

(f) u stavku 12. umeću se sljedeći podstavci:

„Planovi sanacije preispituju se prema potrebi nakon provedbe sanacijskih mjera ili izvršenja ovlasti iz članka 21.

Pri određivanju rokova iz članka 8. stavka 9. točaka (o) i (p) Odbor uzima u obzir rok za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 104.b Direktive 2013/36/EU”.

4. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Smatra se da je nad grupom moguće provesti sanaciju ako je izvedivo i vjerojatno da Odbor likvidira subjekte grupe po redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili da nad njima provede sanaciju primjenom sanacijskih instrumenata i sanacijskih ovlasti nad subjektima u sanaciji, pritom izbjegavajući, u najvećoj mogućoj mjeri, bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događaja na razini cijelog sustava države članice u kojoj subjekti grupe imaju poslovni nastan ili drugih država članica odnosno Unije te u cilju osiguravanja kontinuiteta temeljnih funkcija koje ti subjekti grupe provode zato što se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima.

Odbor pravodobno obavještava EBA-u kada se smatra da grupu nije moguće sanirati.

Ako je grupa sastavljena od više od jedne grupe u sanaciji, Odbor procjenjuje provedivost sanacije svake grupe u sanaciji u skladu s ovim člankom.

Procjena iz prvog podstavka provodi se uz procjenu provedivosti sanacije cijele grupe”.

(b) stavku 7. dodaje se sljedeći podstavak:

Odbor obavješćuje matično društvo u Uniji o svojoj procjeni prepreke procjeni provedivosti sanacije subjekta ili grupe, ako ta prepreka proizlazi iz situacije u kojoj:

- (a) subjekt istodobno ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali istodobno ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i zahtjev iz članka 141.a stavka 1. točke (d) Direktive 2013/36/EU ili
- (b) subjekt ne ispunjava zahtjeve iz članaka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e.”

(c) stavku 9. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako je prepreka provedivosti sanacije povezana sa situacijom iz stavka 7. drugog podstavka, matično društvo u Uniji predlaže Odboru moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje prepreke utvrđene u skladu s prvim podstavkom u roku od dva tjedna od dana primitka obavijesti prenesene u skladu sa stavkom 7.

Pri određivanju roka za provedbu predloženih mjera uzimaju se u obzir razlozi koji su uzrokovali dotičnu prepreku. Nakon savjetovanja s ESB-om i nadležnim tijelima Odbor procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotične znatne prepreke”. ”

(d) u stavku 11. točkama (i) i (j) izraz „iz članka 12.” zamjenjuje se izrazom „iz članaka 12.g i 12.h”.

(e) u stavku 11. dodaju se sljedeće točke:

- (k) zahtijevaju od subjekta da dostavi plan za ponovno usklađivanje s člancima 12.g i 12.h izraženo kao ukupan iznos izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, prema potrebi, zahtjevom iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU ili sa zahtjevima iz članka 12.g ili 12.h izraženo kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (l) zahtijevaju od subjekta da promijeni profil dospijeca instrumenata regulatornog kapitala nakon što je dobio suglasnost nadležnog tijela i prihvatljivih obveza iz članka 12.c ili stavki iz članka 12.h stavka 3. točaka (a) i (b) kako bi se osiguralo kontinuirano pridržavanje članaka 12.g i 12.h.”

4.a Nakon članka 10. umeće se novi članak 10.a:

„Članak 10.a

Ovlast zabrane određenih raspodjela

(1) Ako subjekt istodobno ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128.

točke (6) Direktive 2013/36/EU i članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c)

Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz

članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i istodobno

i. zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i

ii. zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e kada su izračunani u skladu s člankom 12.a. stavkom

2. točkom (a), Odbor ima ovlast subjektu zabraniti raspodjelu, u skladu s uvjetima iz

stavaka 2. i 3., više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za

regulatorni kapital i prihvatljive obveze („M-MDA”) izračunan u skladu sa stavkom 4.,

s pomoću neke od sljedećih mjera:

(a) raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;

(b) stvaranja obveze isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplate varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada subjekt nije ispunjavao zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;

(c) provođenja plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

Ako je subjekt u situaciji navedenoj u podstavku 1., dužan je odmah obavijestiti Odbor o kršenju.

(2) U situaciji iz stavka 1., nakon savjetovanja s nadležnim tijelima Odbor bez nepotrebne odgode procjenjuje potrebu izvršenja ovlasti iz stavka 1.

uzimajući u obzir sljedeće elemente:

- (a) razlog, trajanje i opseg kršenja te njegov utjecaj na provedivost sanacije;
- (b) razvoj financijskog položaja subjekta i mogućnost da bi u doglednoj budućnosti mogao ispuniti uvjet iz članka 18. stavka 1. točke (a);
- (c) mogućnost da će subjekt moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz stavka 1. u razumnom roku;
- (d) ako subjekt nije u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 12.c ili članka 12.h stavka 3., je li ta nemogućnost idiosinkrastična ili je uvjetovana smetnjama na razini tržišta,
- (e) ako je izvršenje ovlasti iz stavka 1. najprikladnije i najrazmjernije sredstvo za rješavanje situacije subjekta na osnovi njegova mogućeg utjecaja na financijske uvjete i na provedivost sanacije dotičnog subjekta.

Odbor ponovno procjenjuje potrebu izvršenja ovlasti iz stavka 1. barem jedanput mjesečno tijekom trajanja kršenja, dok god je subjekt u situaciji iz stavka 1.

(3) Ako Odbor procijeni da se subjekt i dalje nalazi u situaciji iz stavka 1. šest mjeseci nakon što je izviješćeno o takvoj situaciji, Odbor, nakon savjetovanja sa nadležnim tijelom, izvršava ovlast iz stavka 1., osim ako procijeni da su ispunjena barem dva od sljedećih uvjeta:

- i. kršenje je nastalo zbog ozbiljnih smetnji u funkcioniraju financijskih tržišta, što dovodi do široko rasprostranjenog stresa financijskih tržišta u više segmenata financijskih tržišta;
- ii. smetnje iz točke i. za posljedicu imaju povećanu volatilnost cijena instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekta ili povećane troškove subjekta, a usto dovode i do punog ili djelomičnog zatvaranja tržišta čime se subjektu onemogućuje izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza na tržištima;
- iii. zatvaranje tržišta iz točke ii. utvrđuje se ne samo za dotični subjekt, nego i za nekoliko drugih subjekata;
- iv. smetnjama iz točke i. onemogućuje se dotičnom subjektu izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza u obujmu koji je dostatan za ispravljanje kršenja;
- v. v. izvršavanje ovlasti iz stavka 1. dovodi do negativnih učinaka prelijevanja za dio bankovnog sektora koji može ugroziti financijsku stabilnost.

Ako se primjenjuje izuzeće iz prethodnog podstavka, Odbor o svojoj odluci obavješćuje nadležno tijelo i u pisanom obliku objašnjava svoju procjenu.

Odbor jedanput mjesečno ponavlja svoju procjenu uvjeta iz prethodnog podstavka kako bi procijenio može li se primijeniti izuzeće.

(4) „M-MDA” izračunava se tako da se zbroj izračunan u skladu sa stavkom 5. množi faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. „M-MDA” umanjuje se bilo kojom mjerom iz stavka 1. točaka (a), (b) ili (c).

(5) Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

- (a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjene za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s radnjama iz ovog članka stavka 1. točaka (a), (b) ili (c);

uvećano za

- (b) dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjene za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s radnjama iz ovog članka stavka 1. točaka (a), (b) ili (c);

umanjeno za

- (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

(6) Faktor se određuje na sljedeći način:

- (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;
- (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;
- (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;
- (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6.

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„Q_n” označuje redni broj odnosnog kvartila distribucije.”

5. Članak 12. Uredbe (EU) br. 806/2014 zamjenjuje se sljedećim člancima:

„Članak 12.

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze”

1. Nakon dogovora s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor određuje zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članaka od 12.a do 12.i, koje podliježu ovlastima za otpis i konverziju, a koje su subjekti i grupe iz članka 7. stavka 2. te subjekti i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i stavka 5. dužni ispunjavati u svakom trenutku, ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka.

1.a Svi subjekti i subjekti koji su dio grupa iz prvog stavka dostavljaju informacije iz članka 45.i stavka 1. Direktive 2014/59/EU nacionalnom sanacijskom tijelu države članice sudionice u kojoj imaju poslovni nastan.

Nacionalno sanacijsko tijelo bez nepotrebne odgode Odboru prenosi informacije iz prvog podstavka.

2. Pri izradi sanacijskih planova u skladu s člankom 9., a nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, nacionalna sanacijska tijela određuju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kako je navedeno u člancima od 12.a do 12.i, koje podliježu ovlastima za otpis i konverziju, a koje subjekti iz članka 7. stavka 3. moraju ispunjavati u svakom trenutku. U tom pogledu primjenjuje se postupak iz članka 31.
3. Uza sve što određuje prema stavku 1., Odbor istodobno razvija i provodi sanacijske planove iz članka 8.
4. Odbor o utvrđivanjima obavještava nacionalna sanacijska tijela. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. Odbor zahtijeva da nacionalna sanacijska tijela provjere i osiguraju da institucije i matična društva ispune zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđene u stavku 1. ovog članka.
5. Odbor obavješćuje ESB i EBA-u o zahtjevima za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koje je odredio za svaku instituciju i matično društvo na temelju stavka 1.
6. Kako bi osigurao učinkovitu i dosljednu primjenu ovog članka, Odbor izdaje smjernice i šalje upute nacionalnim sanacijskim tijelima u vezi s određenim subjektima ili grupama.

Članak 12.a

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Odbor i nacionalna sanacijska tijela osiguravaju da subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 2. u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, ako je to propisano člancima od 12.a do 12.i i u skladu s njima.
2. Taj zahtjev iz stavka 1. izračunava se u skladu s člankom 12.d stavkom 3. ili 4., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak:
 - (a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
 - (b) ukupne mjere izloženosti relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunane u skladu s člancima 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 12.b

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 12.a Odbor od zahtjeva iz članka 12.a stavka 1. izuzima hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju osiguranim obveznicama i kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) te će se institucije likvidirati u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člancima 38., 40. ili 42. Direktive 2014/59/EU, utvrđenima za te institucije i
 - (b) takvim nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurat će se da će vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje osiguranih obveznica, snositi gubitke na takav način da se ispunjavaju ciljevi sanacije.
2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 12. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 12.g stavka 1.

Članak 12.c

Prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji

1. Prihvatljive obveze uključene su u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekata u sanaciji samo ako ispunjavaju uvjete iz članka 72.a, članka 72.b stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Odstupajući od prvog podstavka, ako se ovom Uredbom upućuje na zahtjeve iz članka 92.a ili članka 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, prihvatljive obveze za potrebe tih članaka sastoje se od prihvatljivih obveza kako su definirane u članku 72.k Uredbe (EU) br. 575/2013 i utvrđene u skladu s dijelom drugim glavom I. poglavljem 5.a te Uredbe.

2. Odstupajući od članka 72.a stavka 2. točke (l) Uredbe (EU) br. 575/2013, obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s obilježjima izvedenice, primjerice strukturiranih obveznica, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) glavnica obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznata je unaprijed u trenutku izdavanja, fiksna je ili raste i nije pod utjecajem obilježja izvedenice ili dužnički instrument uključuje ugovornu odredbu kojom se određuje iznos potraživanja u slučaju sanacije;
- (b) pozicija obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta ili ugrađene izvedenice može se dnevno vrednovati po tržišnoj vrijednosti na aktivnom, likvidnom, dvosmjernom tržištu za istovjetan instrument bez kreditnog rizika u skladu s člancima 104. i 105. Uredbe (EU) br. 575/2013

ili dužnički instrument sadrži ugovornu odredbu kojom se utvrđuje iznos potraživanja u slučaju sanacije;

- (c) dužnički instrument, uključujući njegovo obilježje izvedenice, nije predmet sporazuma o netiranju, a njegovo vrednovanje ne podliježe članku 49. stavku 3. Direktive 2014/59/EU;

Obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u mjeri u kojoj to odgovara iznosu iz prvog podstavka točke (a).

2.a Obveze koje je izdalo društvo kći s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, koje je dio iste grupe u sanaciji kao i subjekt u sanaciji postojećem dioničaru koji nije dio iste grupe u sanaciji, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekata u sanaciji ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- a) izdane su u skladu s člankom 12.h. stavkom 3. točkom (a);
- b) izvršenjem ovlasti za otpis ili konverziju u odnosu na takve obveze u skladu s člankom 21. ne utječe se na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri;
- c) ne prelaze iznos određen oduzimanjem iznosa iz točke i. od iznosa iz točke ii.:
 - i. zbroj obveza koje su izdane subjektu u sanaciji i koje je kupio subjekt u sanaciji izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji i iznosa regulatornog kapitala koji je izdan u skladu s člankom 12.h stavkom 3. točkom (b);
 - ii. iznos zatražen u skladu s člankom 12.h. stavkom 1.

3. Ne dovodeći u pitanje minimalni zahtjev iz članka 12.d stavka 3.a i članka 12.e stavka 1. točke (a), nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili nakon prijedloga nacionalnog sanacijskog tijela Odbor na vlastitu inicijativu osigurava da subjekti u sanaciji koji su GSV institucije ili subjekti u sanaciji koji podliježu članku 12.d stavcima 3.a i 3.b ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 12.g koji je jednak iznosu od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala i instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe. Na zahtjev subjekta u sanaciji Odbor može dopustiti da subjekti u sanaciji koji su GSV institucije ili subjekti u sanaciji koji podliježu članku 12.d stavcima 3.a i 3.b ispunjavaju razinu koja je niža od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, ali viša od iznosa koji proizlazi iz primjene formule $(1-X1/X2) \times 8 \%$ ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala i instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi članka 72.b stavka 3. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, gdje je, poštujući ograničenje udjela u smanjenju koji je moguć na temelju članka 72.b stavka 3. Uredbe br. 575/2013:

$X1 = 3,5 \%$ ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom

3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

$X2 =$ iznos koji proizlazi iz zbroja i. 18 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i ii. zahtjeva iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU.

4. Nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili nakon prijedloga nacionalnog sanacijskog tijela Odbor može na vlastitu inicijativu odlučiti da subjekti u sanaciji koji nisu ni GSV institucije ni subjekti u sanaciji koji podliježu članku 12.d stavcima 3.a i 3.b ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 12.g od najviše 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital, ili formule iz stavka 6., ovisno što je više, s pomoću regulatornog kapitala i instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. imaju u nacionalnoj hijerarhiji u slučaju insolventnosti jednak položaj kao i određene obveze isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27. stavkom 5.;
- (b) postoji rizik da vjerovnici, čija potraživanja proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27. stavkom 5., kao rezultat planirane primjene otpisa ili konverzije tih obveza snose gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;

- (c) iznos podređenih obveza ne premašuje iznos potreban kako bi se osiguralo da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

Ako utvrdi da je ukupni iznos obveza koje bi vjerojatno mogle biti isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27.

stavkom 5., unutar kategorije obveza koja uključuje prihvatljive obveze, veći od 10 % te kategorije, Odbor procjenjuje rizik iz drugog podstavka točke (b).

5. Za potrebe stavaka 3. i 4. obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na temelju potpunog priznavanja prava druge ugovorne strane na netiranje.

Regulatorni kapital subjekta koji se upotrebljava za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 128. točke 6. Direktive 2013/36/EU prihvatljiv je za usklađivanje sa zahtjevom iz stavaka 3. i 4.

6. Odstupajući od stavka 3., Odbor može odlučiti da subjekti u sanaciji koji su GSV institucije ili subjekti u sanaciji koji podliježu članku 12.d stavku 3.a ili 3.b ispunjavaju zahtjev iz članka 12.g s pomoću instrumenata koji udovoljavaju svim uvjetima iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku stavaka od 3. do 5. članka 72.b te Uredbe, te regulatornog kapitala subjekta povezanog s njegovom obvezom udovoljavanja zahtjevima iz članka 128. točke 6. Direktive 2013/36/EU, članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 12.d stavka 3.a i članka 12.g, u mjeri u kojoj zbroj tih instrumenata i regulatornog kapitala ne prelazi iznos od 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital, ili iznos koji se dobiva uporabom formule $Ax2+Bx2+C$, ovisno o tome što je više, pri čemu su A, B i C:

A = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 (Stup 1.)

B = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU (Stup 2R)

C = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU (zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kapitala)

7. Odbor može izvršavati ovlast iz stavka 6. nad subjektima u sanaciji koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 12.d stavku 3.a ili 3.b koji ispunjavaju jedan od uvjeta u nastavku i sve dok broj utvrđenih subjekata u sanaciji ne prelazi 30 % svih subjekata u sanaciji koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 12.d stavku 3.a ili 3.b za koje Odbor odredi zahtjev iz članka 12.g.:

(a) u zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU odražava se da se subjekt u sanaciji koji je GSV institucija ili koji podliježe članku 12.d stavku 3.a ili 3.b nalazi među [20 %] najrizičnijih institucija za koje Odbor odredi zahtjev iz članka 12.a, ili

(b) ako su u prethodno provedenoj procjeni mogućnosti sanacije utvrđene bitne prepreke mogućnostima sanacije i:

i. nisu poduzete nikakve korektivne mjere nakon primjene ovlasti iz članka 10. stavka 11. u roku kojeg zahtijeva sanacijsko tijelo, ili

ii. utvrđene prepreke nije moguće ukloniti nijednom ovlasti iz članka 10. stavka 11. i izvršavanjem ovlasti iz stavka 6. djelomično bi se ili u potpunosti nadoknadio negativan učinak bitne prepreke mogućnostima sanacije, ili

(c) sanacijsko tijelo smatra da su izvedivost i vjerodostojnost preferirane sanacijske strategije subjekta ograničene, uzimajući u obzir veličinu subjekta, međusobnu povezanost, prirodu, opseg, rizičnost i složenost njegovih aktivnosti, njegov pravni status i dioničarsku strukturu.

Radi određivanja ograničenosti iz prvog podstavka sanacijsko tijelo zaokružuje iznos proizašao iz izračuna na najbliži cijeli broj.

8. Odbor donosi odluke iz stavaka 4. i 6. savjetujući se s nadležnim tijelima, uključujući ESB.

Pri donošenju odluke iz stavaka 4. i 6. Odbor također uzima u obzir:

(a) dubinu tržišta za instrumente institucije iz prvog podstavka, određivanje cijena takvih postojećih instrumenata i vrijeme potrebno za vršenje svih potrebnih transakcija za potrebe usklađivanja s odlukom iz prvog podstavka;

(b) iznos instrumenata prihvatljivih obveza koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom do dospijeca ispod jedne godine od datuma odluke o primjeni tog zahtjeva s ciljem postizanja kvantitativnog prilagođavanja zahtjevu iz prvog podstavka;

(c) dostupnost i iznos instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a, osim točke (d) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(d) je li iznos obveza koji je isključen iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 27. stavcima 3. ili 5. i koji u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti ima isti red prvenstva ili je ispod prihvatljivih obveza koje su prve u redu prvenstva značajan u usporedbi s prihvatljivim obvezama i regulatornim kapitalom institucije.

Ako iznos isključenih obveza iz točke (d) ne prelazi 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza institucije, smatra se da isključeni iznos nije značajan. Iznad te granice značajnost isključenih obveza procjenjuje Odbor.

(e) poslovni model subjekta, model financiranja i profil rizičnosti kao i njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu;

(f) učinak mogućih troškova restrukturiranja na dokapitalizaciju subjekta.

Članak 12.d

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon dogovora s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor određuje zahtjev iz članka 12.a stavka 1. na temelju sljedećih kriterija:

- (a) potrebe za tim da se za grupu u sanaciji osigura provedivost sanacije primjenom instrumenata sanacije, uključujući, prema potrebi, bail-in instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;
- (b) potrebe za tim da se, u primjerenom slučaju, osigura da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji imaju dovoljno prihvatljivih obveza da se – u slučaju da se na njih primijene bail-in instrument, ovlasti za otpis ili konverziju – gubici mogu pokriti te da se kapitalni zahtjevi ili omjer financijske poluge relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuju uvjete odobrenja i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje;
- (c) potrebe za tim da se osigura da subjekt u sanaciji, ako je planom sanacije predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz bail-ina na temelju članka 27. stavka 5. ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrivanja gubitaka i mogućnost da stopa ukupnoga kapitala ili omjer financijske poluge subjekta u sanaciji, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuje uvjete odobrenja i obavlja djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobio odobrenje;

- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;
- (e) razmjera u kojem bi propast relevantnog subjekta imala štetne posljedice na financijsku stabilnost, uključujući širenje na druge institucije ili subjekte zbog međusobne povezanosti subjekta s ostalim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava.

2. Kada je sanacijskim planom predviđeno poduzimanje sanacijskih mjera ili primjena otpisa ili konverzije, zahtjev iz članka 12.a stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće:

- (a) da gubici koje subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokrivanje gubitaka”);
- (b) da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje poštuju uvjete odobrenja i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog zakonodavstva dobili odobrenje („dokapitalizacija”).

Kada je sanacijskim planom predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili drugih jednakovrijednih nacionalnih postupaka, Odbor procjenjuje je li opravdano ograničiti zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za taj subjekt tako da ne premašuje iznos dostatan za pokrivanje gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

Procjenom Odbora posebno se evaluira ograničenje iz prethodnog podstavka u pogledu mogućeg učinka na financijsku stabilnost i rizik od širenja na financijski sustav.

3. Za subjekte u sanaciji, iznos iz stavka 2. sastoji se od sljedećeg:

(a) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji, zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt u sanaciji;

ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom stope ukupnoga kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji nakon provedbe sanacijske mjere;

(b) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji, zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta u sanaciji iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013; te

ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom za omjer financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji nakon provedbe sanacijske mjere;

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku („TREA”).

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva iz prvog podstavka točke (b) Odbor uzima u obzir zahtjeve iz članka 27. stavka 7.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka Odbor:

- (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili iznos izloženosti omjera financijske poluge kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz sanacijskih mjera predviđenih u planu sanacije; te
- (b) nakon savjetovanja s ESB-om i nadležnim tijelima naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na subjekt u sanaciji nakon provedbe preferirane sanacijske strategije.

Odbor može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon sanacije očuva dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („zaštitni sloj za povjerenje tržišta”).

Ako se prethodni podstavak primjenjuje, zaštitni sloj za povjerenje tržišta jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz točke (a) te odredbe, koji bi se primjenjivao nakon primjene sanacijskih instrumenata.

Takav iznos usklađuje se naniže ako Odbor nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da bi niži iznos mogao vjerodostojno biti dostatan za očuvanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta temeljnih gospodarskih funkcija institucije i njezina pristupa financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, uz iznimku doprinosa iz aranžmana za financiranje sanacije, u skladu s člankom 76. stavkom 3. i člankom 27. stavkom 7., nakon provedbe sanacijske strategije. Takav iznos usklađuje se naviše ako Odbor nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da je viša razina potrebna za očuvanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta temeljnih gospodarskih funkcija institucije i njezina pristupa financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, uz iznimku doprinosa iz aranžmana za financiranje sanacije, u skladu s člankom 76. stavkom 3. i člankom 27. stavkom 7., tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

3.a Za subjekte u sanaciji koji ne podliježu članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja su dio grupe u sanaciji čija ukupna imovina prelazi 100 milijardi EUR razina zahtjeva iz stavka 3. barem je jednaka („zahtjev iz 1. stupa za banke na najvišoj razini”):

- (a) 13,5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a), i
- (b) 5%, kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b).

Odstupajući od članka 12.c, subjekti u sanaciji iz prethodnog podstavka ispunjavaju razinu zahtjeva iz ovog stavka, koja je jednaka 13,5 % kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a) i 5 % kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b), s pomoću prihvatljivih obveza koje ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, što ne uključuje članak 72.b stavke od 3. do 5. te Uredbe, obveza iz članka 12.c stavka 2.a ili regulatornog kapitala.

3b. Na zahtjev nacionalnog sanacijskog tijela subjekta u sanaciji Odbor na subjekte u sanaciji koji ne podliježu članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i dio su grupe u sanaciji čija je ukupna imovina manja od 100 milijardi EUR te za koje nacionalno sanacijsko tijelo smatra da bi vjerojatno mogli predstavljati sistemski rizik u slučaju propasti, primjenjuje minimalne zahtjeve iz stavka 3.a.

Pri donošenju odluke o podnošenju zahtjeva iz prethodnog podstavka nacionalna sanacijska tijela također uzimaju u obzir:

- i. raširenost depozita i odsutnost dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
- ii. ograničen pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze;
- iii. oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio zahtjev iz članka 45. stavka 1.

4. Za subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji, iznos iz stavka 2. sastoji se od sljedećeg:

(a) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevima iz članka 92.

stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a

Direktive 2013/36/EU u odnosu na subjekt; te

ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi sukladnost sa

zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1.

točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive

2013/36/EU nakon izvršavanja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih

instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. i

sanacijom grupe u sanaciji; ili

(b) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013; te

ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi sukladnost sa

zahtjevom u pogledu omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d)

Uredbe (EU) br. 575/2013 nakon izvršavanja ovlasti za otpis ili konverziju

relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. i

sanacijom grupe u sanaciji.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku („TREA”).

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva iz prvog podstavka točke (b) Odbor uzima u obzir zahtjeve iz članka 27. stavka 7.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka Odbor:

(a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili iznos izloženosti omjera financijske poluge kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera predviđenih u planu sanacije; te

(b) nakon savjetovanja s ESB-om i nadležnim tijelima naviše ili naniže usklađuje iznos koji ogovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na relevantni subjekt nakon izvršavanja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza.

Odbor može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. nastavi ispunjavati uvjete odobrenja i očuva dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („zaštitni sloj za povjerenje tržišta”).

Ako se primjenjuje prethodni podstavak, iznos zaštitnog sloja za povjerenje tržišta jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz točke (a) te odredbe, koji bi se primjenjivao nakon izvršavanja ovlasti iz članka 21. i sanacije grupe u sanaciji.

Takav iznos usklađuje se naniže ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom Odbor utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerodostojno da je niži iznos dostatan za osiguravanje povjerenja tržišta i jamčenje nastavka pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucija i pristupa financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 76. stavkom 3. i člankom 27. stavkom 7., nakon izvršenja ovlasti iz članka 21. i sanacije grupe u sanaciji. Takav iznos usklađuje se naviše ako Odbor nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdi da je viša razina potrebna za očuvanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta temeljnih gospodarskih funkcija institucije i njezina pristupa financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, uz iznimku doprinosa iz aranžmana za financiranje sanacije, u skladu s člankom 76. stavkom 3. i člankom 27. stavkom 7. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

5. Ako Odbor očekuje da bi određene vrste prihvatljivih obveza vjerojatno mogle biti u potpunosti ili djelomično isključene iz bail-ina na temelju članka 27. stavka 5. ili u potpunosti prenesene na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ispunjava se na temelju drugih prihvatljivih obveza koje su dostatne za sljedeće:

(a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 27. stavkom 5.;

(b) osiguravanje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.

6. Odluka Odbora o uvođenju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje za tu odluku, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka od 2. do 5. te se revidira bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene u visini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU.

7. Za potrebe stavaka 3. i 4., kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnih tijela, prijelaznih odredaba utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. i u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom Uredbom.

Članak 12.e

Utvrdjivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji koji su dio GSV institucija i značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a

1. Minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze subjekta u sanaciji koji je globalna sistemski važna institucija ili dio globalne sistemski važne institucije sastoji se od sljedećega:

- (a) zahtjeva iz članka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
- (b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji Odbor odredi posebno za subjekt u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.c.

1.a Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. subjekta na koji se primjenjuje zahtjev iz članka 92.b i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 sastoji se od sljedećeg:

- (a) zahtjeva iz članka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; te
- (b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo odredi u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.h.

2. Odbor uvodi dodatni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) i stavka 1.a točke (b) samo:

(a) ako zahtjev iz stavaka 1. i 1.a točke (a) nije dostatan da bi se ispunili uvjeti iz članka 12.d i

(b) u mjeri u kojoj se osigurava da su ispunjeni uvjeti iz članka 12.d.

3. Odluka Odbora o uvođenju dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 2., te se revidira bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene u visini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU primjenjive na grupu u sanaciji.

Članak 12.g

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte u sanaciji

1. Na razini grupe u sanaciji, subjekti u sanaciji poštuju zahtjeve utvrđene člancima od 12.c do 12.f na konsolidiranoj osnovi.
2. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za subjekt u sanaciji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji određuje Odbor, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom na razini grupe, ako ono nije ujedno i Odbor, i konsolidacijskim nadzornim tijelom, na temelju zahtjeva utvrđenih u člancima od 12.c do 12.f i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema sanacijskom planu.

3. Za grupe u sanaciji, kako je određeno u članku 3. stavku 1. podstavku 24.b točki (b), Odbor odlučuje, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti i preferiranoj sanacijskoj strategiji, kako su subjekti u sanaciji koji su dio grupe u sanaciji dužni ispunjavati zahtjeve iz članka 12.d stavaka 3. i 3.a kako bi se osiguralo da grupa u sanaciji u cjelini ispunjava zahtjev iz stavaka 1. i 2.

Članak 12.h

Primjena zahtjeva na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

1. Institucije koje su društva kćeri subjekta u sanaciji ili subjekta iz treće zemlje, ali same po sebi nisu subjekti u sanaciji ili subjekti na koje se ne primjenjuje članak 12.g stavak 3., ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima 12.d i 12.f na pojedinačnoj osnovi.

Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i ESB-om Odbor može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 2. točke (b) koji je društvo kći subjekta u sanaciji, ali sam po sebi nije subjekt u sanaciji.

Odstupajući od prvog podstavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu subjekti u sanaciji i koja su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja ispunjavaju zahtjeve iz članka od 12.e do 12.g na konsolidiranoj osnovi.

Za grupe u sanaciji određene u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (24b), kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom i središnje tijelo koji nisu subjekti u sanaciji te kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom i središnje tijelo koji su subjekti u sanaciji, ali ne podliježu članku 12.g stavku 3., poštuju zahtjeve iz članka 12.d na pojedinačnoj osnovi. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1., koji se primjenjuje na subjekt iz ovog stavka, utvrđuje se na temelju zahtjeva iz članka 12.d.

2. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za subjekte iz prvog stavka ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz stavka 3.

3. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ispunjava se s pomoću najmanje jednoga od sljedećeg:

(a) obveza:

i. koje su izdane subjektu u sanaciji i koje je subjekt u sanaciji kupio ili izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji koja je kupila obveze od subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili koje je kupio postojeći dioničar koji nije dio iste grupe u sanaciji sve dok se ovlašću otpisa ili konverzije u skladu s člankom 21. ne utječe na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri;

ii. kojima se ispunjavaju kriteriji prihvatljivosti iz članka 72.a, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;

iii. koje su u redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti jednake instrumentima regulatornog kapitala ili dolaze poslije obveza koje ne ispunjavaju uvjet iz podtočke i. i koje nisu prihvatljive za zahtjeve za regulatorni kapital;

iv. koje podliježu otpisu ili konverziji u skladu s člankom 21. i u skladu sa sanacijskom strategijom grupe u sanaciji, osobito u smislu da nema utjecaja na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri;

v. kupnju obveza nije izravno ili neizravno financirao subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak;

vi. u odredbama kojima se uređuju obveze nije izričito ili implicitno navedeno da bi subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak ovisno o slučaju izvršio opciju kupnje nad obvezama, otkupio ih, ponovno kupio ili ih prijevremeno otplatio, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta i ako subjekt ne daje takve navode na drugi način;

vii. odredbama kojima se uređuju obveze ne daje se imatelju pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak;

viii. razina isplate raspodjele, ovisno o slučaju, po obvezama ne mijenja se u odnosu na kreditnu sposobnost subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili njegova matičnog društva.

(b) instrumenata regulatornog kapitala:

i. koji su izdani subjektima i koje su kupili subjekti koji su uključeni u istu grupu u sanaciji; ili

ii. koji su izdani subjektima i koje su kupili subjekti koji nisu uključeni u istu grupu u sanaciji sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 21. ne utječe na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri.

4. Odbor može odobriti da se zahtjev ispuni u potpunosti ili djelomično jamstvom koje izdaje subjekt u sanaciji i koji ispunjava sljedeće uvjete:

(a) i društvo kći i subjekt u sanaciji imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste grupe u sanaciji;

(b) jamstvo se izdaje u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje;

- (c) jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospeljećem ili je ta nemogućnost društva kćeri utvrđena u skladu s člankom 21. stavkom 3., ovisno o tome do čega prije dođe;
- (d) jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2002/47/EZ u visini od najmanje 50 % njegova iznosa;
- (e) kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje jamčenog iznosa u cijelosti;
- (f) kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne iskorištava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva;
- (g) efektivno dospelće kolaterala u skladu je s uvjetima dospelća iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 te
- (h) ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa subjekta u sanaciji na relevantno društvo kći, među ostalim i u slučaju kad se sanacijska mjera poduzima u odnosu na subjekt u sanaciji. Subjekt u sanaciji na zahtjev Odbora dostavlja neovisno, pisano i obrazloženo pravno mišljenje ili na drugi zadovoljavajući način dokazuje da ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala na relevantno društvo kći.

Članak 12.i

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze primjenjivo na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

1. Odbor može u cijelosti izuzeti od primjene članka 12.h društvo kći subjekta u sanaciji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici ako:
 - (a) i društvo kći i subjekt u sanaciji imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste grupe u sanaciji;
 - (b) subjekt u sanaciji poštuje zahtjev iz članka 12.g;
 - (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane subjekta u sanaciji u korist društva kćeri za koje je to određeno u skladu s člankom 21. stavkom 3., osobito ako su sanacijske mjere poduzete u odnosu na subjekt u sanaciji.
2. Odbor može u cijelosti izuzeti od primjene članka 12.h društvo kći subjekta u sanaciji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici ako:
 - (a) i društvo kći i njegovo matično društvo koje nije subjekt u sanaciji imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste grupe u sanaciji;
 - (b) matično društvo ispunjava zahtjev iz članka 12.a stavka 1. na potkonsolidiranoj osnovi;
 - (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih, praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornoga kapitala ili otplate obveza od strane matičnog društva u korist društva kćeri za koje je to određeno u skladu s člankom 21. stavkom 3., osobito ako su sanacijske mjere poduzete u odnosu na matično društvo.

Članak 12.i1

Izuzeća za kreditne institucije koje su trajno povezane sa središnjim tijelom

1. Odbor u skladu s nacionalnim pravom države članice sudionice može izuzeti jednu ili više kreditnih institucija stalno povezanih sa središnjim tijelom od primjene članka 12.g ili 12.h ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) kreditne institucije i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela i imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste grupe u sanaciji;
 - (b) obveze središnjeg tijela i povezanih institucija predstavljaju zajedničku i solidarnu odgovornost ili za obveze svojih povezanih institucija u potpunosti jamči središnje tijelo;
 - (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih povezanih institucija prate se kao cjelina na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;
 - (d) uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi povezanih institucija te
 - (e) relevantna grupa u sanaciji ispunjava zahtjev iz članka 12.g stavka 3. te
 - (f) ne postoji tekuća ili predvidiva značajna praktična ili pravna prepreka za promptni prijenos regulatornog kapitala ili otplatu obveza između središnjeg tijela i povezanih kreditnih institucija u slučaju sanacije.

Članak 12.j

Kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze i kršenje smjernica

1. Ako subjekt prekrši minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 12.d ili 12.e, Odbor i druga mjerodavna tijela rješavaju to pitanje na barem jedan od sljedećih načina:
 - (a) ovlastima za rješavanje ili uklanjanje prepreka provedivosti sanacije u skladu s člankom 10.;
 - (b) mjerama iz članka 104. Direktive 2013/36/EZ;
 - (ba) ovlasti iz članka 10.a;
 - (c) mjerama rane intervencije u skladu s člankom 13.;
 - (d) administrativnim kaznama i drugim administrativnim mjerama u skladu s člancima 110. i 111. Direktive 2014/59/EU;
 - (e) procjenom toga propada li institucija ili je vjerojatno da će propasti, u skladu s člankom 18.”
3. Odbor, sanacijska tijela i nadležna tijela država članica sudionica međusobno se savjetuju pri izvršenju ovlasti iz stavka 1. točaka od (a) do (e).

Članak 12.k

Prijelazni aranžmani i aranžmani nakon sanacije

1. Odstupajući od članka 12.a stavka 1., Odbor određuje odgovarajuće prijelazno razdoblje u kojem subjekt mora ispuniti zahtjeve iz članka 12.g ili 12.h, ili zahtjev povezan s primjenom članka 12.c stavka 3., 4. ili 6., ovisno o potrebi. Rok za ispunjenje zahtjeva iz članka 12.g ili 12.h ili zahtjeva povezanog s primjenom članka 12.c stavka 3., 4. ili 6. jest 1. siječnja 2024.

Sanacijsko tijelo utvrđuje prijelaznu ciljnu razinu za zahtjeve u članku 12.g ili 12.h, ili zahtjev povezan s primjenom članka 12.c stavka 3., 4. ili 6., ovisno o potrebi, koju su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) dužni ispuniti do 1. siječnja 2022. Prijelaznim ciljem se, u pravilu, osigurava linearno povećanje prihvatljivih obveza i regulatornog kapitala radi približavanja zahtjevu.

Odbor može odrediti prijelazno razdoblje koje istječe nakon 1. siječnja 2024., ako je to propisno opravdano i primjereno na temelju kriterija iz stavka 4. i uzimajući u obzir:

- (a) razvoj financijskog položaja subjekta;
- (b) izglede da će subjekt u razumnom roku biti sposoban osigurati usklađenost sa zahtjevima iz članaka 12.g ili 12.h ili zahtjevom povezanim s primjenom članka 12.c stavka 3., 4. ili 6.;
- (c) je li subjekt sposoban zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 12.c ili članka 12.h stavka 3., je li nemogućnost da to učini idiosinkratične naravi ili je posljedica poremećaja na širem tržištu.

1.a Rok za usklađivanje s minimalnom razinom zahtjeva iz članka 12.d stavka 3.a i 3.b jest 1. siječnja 2022.

1.b Minimalna razina zahtjeva iz članka 12.d stavka 3.a i 3.b ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) u roku od tri godine nakon datuma na koji je za subjekt u sanaciji nastupila situacija iz članka 12.d stavka 3.a ili stavka 3.b;
- (b) u roku od dvije godine nakon datuma na koji je Odbor primijenio bail-in instrument;
- (c) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je subjekt u sanaciji primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 18. stavka 1. točke (b) kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili su konvertirani u instrumente redovnog osnovnog kapitala radi dokapitalizacije subjekta u sanaciji bez primjene instrumenata sanacije.

- 2. Odstupajući od članka 12.a stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje u kojem subjekt na koji su primijenjeni sanacijski instrumenti ili ovlast za otpis i/ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza mora ispuniti zahtjeve iz članka 12.g ili 12.h, ili zahtjev povezan s primjenom članka 12.c stavka 3., 4. ili 6., ovisno o potrebi.

3. Za potrebe stavaka 1., 1.a i 2. Odbor obavještuje subjekt o planiranom MREL-u za svako razdoblje od 12 mjeseci tijekom prijelaznog razdoblja s ciljem olakšavanja postupnog jačanja njegova kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije. Na kraju prijelaznog razdoblja MREL je jednak iznosu utvrđenom na temelju članka 12.d stavka 3.a, članka 12.d stavka 3.b, članka 12.g, 12.h i članka 12.c stavka 3., 4. ili 6., ovisno o potrebi.
4. Pri određivanju prijelaznih razdoblja sanacijska tijela uzimaju u obzir:
 - (a) raširenost depozita i odsutnost dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
 - (b) pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala;
 - (c) oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio zahtjev iz članka 12.g.
5. U skladu sa stavkom 1. Odbor se ne sprečava da naknadno revidira prijelazno razdoblje ili bilo koji planirani MREL određen u skladu sa stavkom 3.”
6. Članak 16. mijenja se kako slijedi:
 - (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odbor poduzima sanacijsku mjeru u vezi s matičnim društvom iz članka 2. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 18. stavku 1.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Neovisno o činjenici da matično društvo ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., Odbor može odlučiti o sanacijskim mjerama u pogledu tog matičnog društva ako je ono subjekt u sanaciji i ako jedno njegovo društvo kći koje je institucija i nije subjekt u sanaciji ili više takvih društava kćeri ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., a njihova imovina i obveze su takve da njihovo propadanje prijeti instituciji ili grupi u cjelini i ako su sanacijske mjere u pogledu tog matičnog društva potrebne za sanaciju takvih društava kćeri koja su institucije ili za sanaciju grupe kao cjeline.”.

7. Izraz „relevantni instrumenti kapitala” u članku 18. stavku 1. točki (b) zamjenjuje se izrazom „relevantni instrumenti kapitala i prihvatljive obveze iz članka 12.h stavka 3. točke (a)” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

7.a Nakon članka 18. stavka 1. umeće se sljedeći stavak:

1.a Odbor u skladu s člankom 18. stavkom 1. može usvojiti sanacijski program u odnosu na središnje tijelo i sve povezane kreditne institucije kada središnje tijelo i povezane kreditne institucije u cjelini ispunjavaju uvjete iz članka 18. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (c).”

8. U članku 20. stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) kada se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 7., pružanje informacija za donošenje odluke o mjeri u kojoj se poduzima poništavanje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te mjeri u kojoj se otpisuju i konvertiraju relevantni instrumenti kapitala i prihvatljive obveze;”.

9. Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Otpis i konverzija instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”

(b) izraz „instrumenti kapitala” u prvoj rečenici stavka 1. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(c) izraz „instrumenti kapitala” u stavku 1. točki (b) zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(d) izraz „instrumenti kapitala” u stavku 3. točki (b) zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(e) izraz „instrumenti kapitala” u stavku 8. drugom podstavku zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(f) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ako je ispunjen najmanje jedan uvjet iz stavka 1., Odbor, koji postupka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., utvrđuje izvršavaju li se ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza zasebno ili, u skladu s postupkom iz članka 18., u kombinaciji sa sanacijskim mjerama.

Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.h stavka 3. točke (a), osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza i, prilikom izvršenja, poštuje se članak 15. stavak 1. točka (g). Nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije, provodi se vrednovanje predviđeno člankom 20. stavkom 16. i primjenjuje se članak 76. stavak 1. točka (e).

Ako je subjekt u sanaciji relevantne instrumente kapitala i prihvatljive obveze kupio neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji, ovlast za otpis ili konverziju izvršava se zajedno s izvršenjem iste ovlasti na razini matičnog društva dotičnog subjekta ili kasnijih matičnih društava koja nisu subjekti u sanaciji, kako bi se gubitke učinkovito prenijelo i kako bi subjekt u sanaciji dokapitalizirao dotični subjekt.

Ako je mjera sanacije poduzeta u odnosu na subjekt koji je subjekt u sanaciji ili, u iznimnim okolnostima u odstupanju od plana sanacije, u odnosu na subjekt koji nije subjekt u sanaciji, iznos koji je smanjen, otpisan ili konvertiran u skladu s člankom 21. stavkom 10. na razini tog subjekta ne računa se za pragove utvrđene u članku 27. stavku 7. točki (a) koji se primjenjuju na dotični subjekt.”.

(g) u stavku 10. dodaje se sljedeća točka:

„(d) glavnica prihvatljivih obveza iz stavka 7. otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, što god je manje.”

11. U članku 27. stavku 3. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) obveze s preostalim rokom do dospijeca kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima, ili središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je priznala ESMA;”

12. U članku 27. stavku 3. umeće se točka (h):

„(h) obveze prema subjektima koji su dio iste grupe u sanaciji, a da sami po sebi nisu subjekti u sanaciji, neovisno o njihovom dospelu, osim ako su te obveze u redu prvenstva ispod redovnih neosiguranih obveza u skladu s relevantnim nacionalnim pravom države članice sudionice kojim se određuje hijerarhija potraživanja koja se primjenjuje na [datum početka primjene ove Uredbe].

U slučajevima u kojima se primjenjuje prethodni podstavak Odbor procjenjuje je li iznos instrumenata, koji je u skladu s člankom 12.h stavkom 3., dostatan za potporu provedbe preferirane sanacijske strategije.”

12.a U članku 27. stavku 5. nakon posljednjeg podstavka dodaje se sljedeći podstavak:

„Odbor pomno ocjenjuje trebaju li obveze prema institucijama ili subjektima koji su dio iste grupe u sanaciji, ali nisu subjekti u sanaciji i koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s ovim člankom stavkom 3. točkom (h) biti isključene ili djelomično isključene u skladu s ovim stavkom točkama od (a) do (d) kako bi se osigurala učinkovita provedba sanacijske strategije.”

13. U članku 31. stavku 2. izraz „članak 45. stavci od 9. do 13.” zamjenjuje se izrazom „članak 45.h” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

Članak 6.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba o izmjeni stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

2. Ova se Uredba počinje primjenjivati u roku od 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Za Vijeće

Predsjednik

Predsjednik